

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w dniu 21 czerwca 2018 r. złożył pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu P. D. o zapłatę kwoty 132.699,78 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 1.659 zł i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 30 kwietnia 2015 r. zawarł z pozwanym umowę pożyczki nr (...) oraz że w związku z brakiem terminowego regulowania wpłat przez pozwanego, skutkującym naruszeniem warunków wyżej wskazanej umowy, powstałe zadłużenie z dniem 23 stycznia 2017 r. zostało postawione w stan pełnej wymagalności. Podał także, że pismem z dnia 25 stycznia 2017 r. wezwał pozwanego do spłaty wymagalnego zadłużenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego oraz że zadłużenie to nie zostało spłacone przez pozwanego i wobec tego w dniu

21 czerwca 2018 r. wystawił wyciąg z ksiąg banku w treści którego wskazana została wysokość oraz struktura zadłużenia ciążącego na pozwanym z tytułu zawarcia powyższej umowy, jak również sprecyzowane i podane zostały szczegółowe wyliczenia należności odsetkowych. Powód wskazał, że na kwotę objętą pozwem, składają się następujące należności: niespłacony kapitał w kwocie 111.634 zł, odsetki umowne w kwocie 5.184,73 zł, odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 15.831,05 zł oraz opłaty umowne w kwocie 50 zł.

(pozew k. 4 – k. 5v, wydruk k. 3)

Starszy referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Lublin – Zachód w L. VI Wydział Cywilny w dniu 11 lipca 2018 r. w sprawie sygn. akt VI Nc-e 1149795/18 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty k. 6)

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany złożył w ustawowym terminie sprzeciw, zaskarżając ten nakaz zapłaty w całości i wniósł o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości, podnosząc, że nie było podstaw do żądania od niego wskazanej w pozwie kwoty oraz że nie zgadza się z kwotą dochodzoną przez powoda, a nadto podał, że powód nie wskazał na jakich zasadach ustalił wskazaną w pozwie kwotę. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia objętego pozwem.

(sprzeciw k. 6 – k. 7)

Postanowieniem z dnia 10 października 2018 r. straszy referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny – na podstawie art. 505³⁶ k.p.c. – przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi, jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

(postanowienie k. 28)

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2019 r. Sąd Okręgowy w Łodzi zwolnił pozwanego P. D. od kosztów sądowych w całości i ustanowił dla niego pełnomocnika z urzędu w osobie rady prawnego.

(postanowienie k. 81, pismo k. 83)

W piśmie procesowym z dnia 3 czerwca 2019 r. pełnomocnik pozwanego ustanowiony z urzędu wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że powództwo nie zostało udowodnione zarówno co do zasady, jak i co do wysokości, a nadto z daleko posuniętej ostrożności, o ile powództwo nie zostanie oddalone w całości, wniósł o rozłożenie zasądzonych świadczenia na raty z uwagi na trudną sytuację finansową pozwanego. Wniósł nadto o przyznanie

kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w wysokości stawki minimalnej powiększonej o stawkę podatku od towarów i usług.

Uzasadniając swoje stanowisko pełnomocnik pozwanego **zarzucił brak wymagalności dochodzonego roszczenia, z uwagi na brak skutecznego wypowiedzenia przedmiotowej umowy**. Nadto podniósł brak wykazania roszczenia w zakresie kwoty dochodzonej przez powoda, wskazując, że wartość dochodzonego przez powoda świadczenia nie została należycie obliczona, bowiem pozwany spłacił kwotę nie niższą niż 18.394 zł oraz że powód nie wyjaśnił w jaki sposób zostały naliczone dodatkowe należności.

(pismo procesowe k. 84 – k. 86)

W dniu 18 czerwca 2019 r. (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. złożył pismo, w którym na podstawie art. 192 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 196 § 1 i § 2 k.p.c. zgłosił przystąpienie do niniejszej sprawy w miejsce powoda, wskazując, że interes prawny we wstąpieniu do niniejszej sprawy wynika z faktu zawarcia przez niego z powodem umowy przelewu wierzytelności z dnia 9 kwietnia 2019 r., której przedmiotem była m.in. wierzytelność dochodzona w niniejszym postępowaniu, w związku z czym doszło do skutecznego zbycia wierzytelności, co z kolei rodzi możliwość wejścia nabywcy w miejsce zbywcy, tj. powoda. Nadto pełnomocnik (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania.

(pismo k. 104 – k. 105)

W piśmie z dnia 2 lipca 2019 r., odpowiadając na wezwanie Sądu, pełnomocnik pozwanego na podstawie art. 192 pkt 3 k.p.c. zezwolił (...) 1 Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu Niestandaryzowanemu Funduszowi Sekurytyzacyjnemu z siedzibą w W. na wejście w miejsce (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

(zarządzenie k. 104, pismo k. 163)

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi wydanym na rozprawie w dniu 3 grudnia 2019 r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. został zwolniony od udziału w sprawie na podstawie art. 193 pkt 3 k.p.c. W miejsce wyżej wskazanego podmiotu wstąpił do sprawy (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W..

Na tej samej rozprawie pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa, oświadczając, że kwestionuje fakt wypowiedzenia umowy oraz spełnienia warunków umożliwiających jej wypowiedzenie, a także wniósł o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu, oświadczając, że nie zostały one opłacone w żadnej części.

(stanowiska stron i postanowienie: protokół rozprawy z 3 grudnia 2019 r. – czas nagrania: 00:03:26-00:15:17, k. 228)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

(...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarł w dniu 29 kwietnia 2015 r. z P. D. umowę o kredyt konsolidacyjny nr (...), na podstawie której został udzielony kredytobiorcy kredyt w kwocie 121.990,99 złotych (§ 1 ust. 1 umowy). Kredytobiorca zobowiązał się do spłaty udzielonego kredytu wraz z należnymi odsetkami umownymi w 120 równych ratach kapitałowo – odsetkowych płatnych nie później niż do 15 dnia każdego miesiąca na zasadach i warunkach określonych w dalszych postanowieniach umowy (§ 1 ust. 4 umowy). Oprocentowanie w całym okresie kredytowania stanowi sumę stawki WIBOR 3M i marży w wysokości 7,34 pkt. %, stałej w trakcie trwania umowy (§ 2 ust. 2 umowy).

W § 3 ust. 1 pkt 1 umowy Bank zastrzegł sobie prawo do obciążenia kredytobiorcy kosztami powstałymi w wyniku niewywiązania się kredytobiorcy z postanowień umowy, w szczególności odsetkami karnymi od zadłużenia przeterminowanego. Zadłużeniem przeterminowanym są wszelkie należności wynikające z zaciągniętego kredytu niespłacone w terminie lub w wysokości określonej w umowie (§ 3 ust. 2 zd. 1 k.p.c.). Odsetki od zadłużenia

przeterminowanego są naliczane od dnia, w którym spłata należności miała nastąpić do dnia poprzedzającego jego spłatę. Bank zawiadamia kredytobiorcę o wysokości i dacie powstania zadłużenia przeterminowanego. (§ 3 ust. 3 umowy). Z § 3 ust. 4 in principio umowy wynika, że oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego jest zmienne i nie wyższe niż wysokość odsetek maksymalnych. Oprocentowanie zadłużenia przeterminowanego jest równe czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego i na dzień zawarcia umowy wynosi 16% w stosunku rocznym (§ 3 ust. 5 umowy).

Z § 4 ust. 1 umowy wynika, że spłaty rat kapitałowo – odsetkowych kredytobiorca dokonywać będzie zgodnie z terminami i wysokością określoną w doręczonym aktualnym harmonogramie spłat.

W § 9 ust 1 umowy strony ustaliły, że umowa rozwiązuje się z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia, bądź w każdym czasie – za porozumieniem stron. Bank ma prawo wypowiedzieć umowę m.in. w przypadku rażącego naruszenia postanowień umowy lub regulaminu udzielania pożyczek/kredytów dla osób fizycznych, przez kredytobiorcę (§ 9 ust, 2 pkt 1 umowy). Jeżeli kredytobiorca zalega ze spłatą dwóch kolejnych rat kredytu Bank pisemnie wzywa kredytobiorcę do zapłaty. Gdy należności nie zostaną uregulowane w terminie 7 dni od daty odbioru wezwania do zapłaty, Bank ma prawo wypowiedzieć umowę (§ 9 ust 3 umowy). Z § 9 ust. 4 umowy wynika, że od następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia całe zobowiązanie z tytułu udzielonego kredytu staje się wymagalne i traktowane jest jako zadłużenie przeterminowane.

Z § 9 ust 1 Regulaminu udzielania pożyczek/kredytów dla osób fizycznych wynika, że Bank wysyła na adres kredytobiorcy znajdujący w dokumentacji Banku, określony w umowie lub zawiadomieniu o zmianie adres:

- 1) zawiadomienie o istnieniu zadłużenia przeterminowanego na rachunku kredytu stanowiącego podstawę wypowiedzenia umowy listem poleconym;
- 2) wypowiedzenie umowy – listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

Skutek doręczenia wywołuje doręczenie pisma w taki sposób, że kredytobiorca mógł zapoznać się z jego treścią. W szczególności doręczenie może wywołać powyższy skutek w przypadku odmowy przyjęcia pisma przez kredytobiorcę, dwukrotnej adnotacji poczty „nie podjęto w terminie” (awizo) oraz doręczenie pisma dorosłemu domownikowi. (§ 9 ust. 4 Regulaminu). Pismo może zostać uznane za doręczone również w sytuacji, gdy kredytobiorca nie zawiadomi Banku o zmianie swojego adresu lub nazwiska, a wysłane pismo wróci z adnotacją: „adresat nieznan” lub podobną (§ 9 ust. 1 Regulaminu).

(umowa z załącznikami kk. 173 – 222, harmonogram spłat k. 170- k. 172)

Pozwany początkowo spłacał raty powyższego kredytu: od czerwca 2015 r. do sierpnia 2015 r. (po 1.540 zł), od września 2015 r. do października 2015 r. (po 1.580 zł), od października 2015 r. do listopada 2015 r. (po 1.500 zł), w grudniu 2015 r. (1.550 zł), w marcu 2016 r. i 6 kwietnia 2016 r. (po 1.600 zł), 19 kwietniu 2016 r. (1.444 zł), we wrześniu 2016 r. (1.420 zł).

(potwierdzenie zapłaty rat kredytowych k. 87 – k. 98, harmonogram spłat k. 170 – k. 172)

Z uwagi na brak terminowej spłaty przez pozwanego zadłużenia wynikającego z wyżej wskazanej umowy kredytu, skutkujący naruszeniem warunków tej umowy, zadłużenie pozwanego zostało postawione w stan pełnej wymagalności z dniem 23 stycznia 2017 r. i w związku z tym pismem z dnia 25 stycznia 2017 roku Bank wezwał kredytobiorcę do zapłaty wymagalnego zadłużenia z tytułu wyżej wskazanego kredytu, które na dzień 24 stycznia 2017 r. wynosiło 117.042,82 zł (w tym: kapitał w kwocie 111.634 zł, odsetki umowne w kwocie 5.184,73 zł, odsetki karne w kwocie 174,09 zł, opłaty w kwocie 50 zł) w terminie 7-dniowym pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(okoliczności bezsporne, przedsądowe wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem nadania i odbioru k. 36 – k. 37v)

Pozwany nie uiszczył na rzecz kredytodawcy wyżej wskazanej kwoty w wyznaczonym terminie.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 21 czerwca 2018 r. (...) Bank S.A. wystawił wyciąg z ksiąg banku nr (...), z którego wynika, że pozwany posiada wymagalne zadłużenie w wysokości 132.699,78 zł z tytułu umowy nr (...) z dnia 30 kwietnia 2015 r., na którą to kwotę składają się:

1. Niespłacony kapitał w kwocie: 111.634 zł;
2. Odsetki umowne w kwocie: 5.184,73 zł;
3. Odsetki umowne za opóźnienie w kwocie: 15.831,05 zł;
4. Opłaty umowne w kwocie: 50 zł.

Od dnia 21 czerwca 2018 r. Bankowi należne są odsetki ustawowe za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 2 k.c. naliczane od kwoty zadłużenia przeterminowanego tj. kwoty z tytułu niespłaconego zadłużenia w wysokości 132.699,78 zł z tytułu wyżej wskazanej umowy.

(wyciąg z ksiąg banku k. 33)

Do chwili obecnej pozwany nie uregulował wyżej wskazanego zadłużenia.

(okoliczność niesporna)

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 9 kwietnia 2019 r. (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. nabył od (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. wierzytelność dochodzoną w niniejszym postępowaniu.

(umowa k. 106 – k. 113)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału zgromadzonego w aktach sprawy w postaci dokumentów. Autentyczność dowodów z dokumentów nie budzi wątpliwości Sądu, jak również nie była kwestionowana przez strony procesu, z tych też względów zostały uznane one przez Sąd za w pełni wiarygodne.

Podkreślić należy, że pełnomocnik pierwotnego powoda (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. został zobowiązany do złożenia w terminie 21 dni pisma procesowego w trybie art. 207 § 3 i § 6, k.p.c., w którym miał wskazać wszelkie zarzuty, twierdzenia i dowody pod rygorem ich pominięcia (k. 84). Nadto podkreślić należy, że wyżej wskazany Bank, jeszcze przed doręczeniem mu powyższego zobowiązania, złożył wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z wypowiedzenia pozwanemu przedmiotowej umowy wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru u jednocześnie wniósł o przedłużenie terminu do złożenia wypowiedzenia przedmiotowej umowy wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru wypowiedzenia przez pozwanego, wskazując na konieczność zamówienia tego dokumentu z archiwum Banku (k. 31), jednakże do dnia zamknięcia rozprawy takie dokumenty nie zostały złożone do akt sprawy. Brak złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu przedmiotowej umowy kredytu i potwierdzenia jego odbioru przez pozwanego obciąża powoda, a ich późniejsze złożenie musiałyby być uznane za sprekludowane, o ile takie wypowiedzenie i potwierdzenie w ogóle istnieją. Pozwany zaprzeczył, aby kiedykolwiek otrzymał wypowiedzenie kredytu i twierdzenie to w zaistniałej sytuacji należało uznać za zgodne z prawdą.

Mając na uwadze fakt, iż strony reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników oprócz wyżej wymienionych dowodów, innych wniosków dowodowych nie zgłaszały oraz uwzględniając rządzącą procesem cywilnym zasadę kontrydiktoryjności postępowania i nie znajdując podstaw do przeprowadzenia dowodów z urzędu, Sąd rozpoznał sprawę na podstawie zebranego materiału dowodowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest nieuzasadnione i podlega oddaleniu.

Jako podstawę dochodzonego roszczenia wskazano umowę o kredyt konsolidacyjny nr (...), jaka została zawarta między (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a P. D.. Z załączonej do akt przedmiotowej umowy o kredyt wynika, że została ona zawarta w dniu 29 kwietnia 2015 r., a nie jak podała strona powodowa w dniu

30 kwietnia 2015 r.. Przyjąć zatem należy jako datę zawarcia przedmiotowej umowy kredytu datę wynikającą z załączonej do akt umowy o kredyt. W sprawie ustalono, że z uwagi na brak terminowej spłaty przez pozwanego zadłużenia wynikającego z tej umowy o kredyt, tj. naruszenie jej warunków, zadłużenie pozwanego zostało postawione w stan pełnej wymagalności z dniem 23 stycznia 2017 r., a następnie pismem z dnia 25 stycznia 2017 roku pozwany został wezwany do zapłaty wymagalnego zadłużenia z tytułu wyżej wskazanego kredytu. **Pozwany zarzucił brak skutecznego wypowiedzenia przedmiotowej umowy o kredyt, a tym samym zakwestionował wymagalność dochodzonego roszczenia, a następnie wysokość dochodzonego roszczenia.** Wobec tego, w pierwszej kolejności należało dokonać oceny, czy w niniejszej sprawie doszło do prawidłowego wypowiedzenia przedmiotowej umowy, do postawienia wierzytelności w stan wymagalności, który niewątpliwie determinuje zasadność powództwa. Wymagalność to stan, w którym wierzyciel może żądać spełnienia świadczenia od dłużnika.

Bank ma prawo wypowiedzieć umowę kredytu w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej. Takie prawo banku wynika z art. 75 ust. 1 Prawa bankowego (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.). Niepłacenie rat w terminie jest oczywiście niedotrzymaniem warunków udzielenia kredytu. Termin wypowiedzenia umowy kredytu wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy – 7 dni, chyba że w umowie przewidziano dłuższy termin.

W niniejszej sprawie strony przewidziały możliwość wypowiedzenia przedmiotowej umowy o kredyt z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia i żądania spłaty całkowitej kredytu wraz z odsetkami i kosztami. Nadto strony wskazały w umowie sposób zawiadamiania kredytobiorcy – listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru na adres kredytobiorcy znajdujący się w dokumentacji Banku, określony w umowie lub zawiadomieniu o zmianie adresu.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalono, że zaistniały przesłanki do wypowiedzenia umowy z uwagi na powstanie zadłużenia w spłacie rat. Bank był więc uprawniony do wypowiedzenia umowy kredytu. Wskazać w tym miejscu należy, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy jest oświadczeniem woli i jest ono skutecznie złożone jeżeli został spełniony warunek z art. 61 § 1 k.c.

Oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Ustawodawca przyjął teorię doręczenia, a jej konsekwencją jest uznanie, że dopóki oświadczenie, które ma być złożone innej osobie, nie dojdzie do adresata w sposób umożliwiający zapoznanie się z jego treścią, oświadczenie nie zostało złożone.

Nie zostało jednak w toku niniejszego postępowania wykazane, aby (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. złożył takie oświadczenie w odniesieniu do przedmiotowej umowy kredytu i doręczył je pozwanemu, a tym samym, że doszło do skutecznego wypowiedzenia tej umowy i że w związku z tym wierzytelność z tytułu umowy stanowiącej podstawę dochodzonego w tej sprawie roszczenia stała się wymagalna.

W wyroku z dnia 4 listopada 1982 r. (II CR 380/82, OSNCP 1983, Nr 8, poz. 117) Sąd Najwyższy trafnie zwrócił uwagę, że oświadczenie woli wywołuje skutek, jeśli zostanie świadomie skierowane do adresata. Samo sporządzenie pisma o wypowiedzeniu nie wywiera skutków prawnych; oświadczenie jest skutecznie złożone, kiedy zostanie skierowane (wysłane) do strony (podobnie Sąd Najwyższy w wyroku z 20.8.1984 r., I PRN 111/84, OSNCP 1985, Nr 4, poz. 57). Złożenie oświadczenia wymaga dwóch elementów: przygotowania komunikatu i świadomego skierowania tego komunikatu do adresata (wysłania).

Podkreślić należy, że dowód dojścia oświadczenia woli do adresata w taki sposób, by mógł on zapoznać się z jego treścią obciąża tego, kto ze złożenia oświadczenia woli wywodzi skutki prawne (a zatem przeważnie składającego oświadczenie). Strona powodowa uzasadniając roszczenie wskazywała, że jest ono wymagalne na skutek złożonego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy. Niemniej jednak, po zakwestionowaniu przez pozwanego istnienia takiego wypowiedzenia, a także jego doręczenia pozwanemu, strona powodowa nie wykazała ani dokonania wypowiedzenia, ani jego doręczenia pozwanemu.

W konsekwencji Sąd uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do stwierdzenia, że (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. nie wypowiedział skutecznie pozwanemu przedmiotowej umowy o kredytu. **Zatem roszczenie pierwotnego powoda** – wyżej wskazanego Banku, **a następnie nabywcy** od tego Banku dochodzonej w niniejszym postępowaniu wierzytelności – (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandardowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. (okoliczność nabycia wierzytelności niesporna między stronami) **oparte na wypowiedzeniu przedmiotowej umowy kredytu nie stało się wymagalne i nie może być skutecznie dochodzone w niniejszym procesie.**

Wobec skutecznego zakwestionowania przez pozwanego w pierwszej kolejności istnienia i skuteczności oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, a tym samym wymagalności roszczenia wobec niego, dalsze rozważania dotyczące wysokości roszczenia, sposobu jego naliczenia są zbędne. Dodatkowo tylko wskazać można, że – w ocenie Sądu – strona powodowa nie podolała ciężarowi dowodzenia wysokości dochodzonego roszczenia, bowiem wyciąg z ksiąg rachunkowych banku, który niewątpliwie może stanowić dowód jak każdy dokument prywatny, nie jest w sprawie niniejszej wystarczającym dowodem na wykazanie wysokości roszczenia. Brak jest jakichkolwiek innych dokumentów potwierdzających, w połączeniu z powyższym wyciągiem, wysokość zadłużenia pozwanego.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Strona powodowa jako strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić pozwanemu koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W związku z powyższym Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 4.428 zł tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu, która to kwota stanowi wynagrodzenie radcy prawnego ustanowionego dla pozwanego z urzędu ustalone na podstawie § 8 pkt 6 w zw. z § 4 ust. 1 i ust. 3 rozporządzenia Ministra S.ści z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U.2016.1715) – kwota 3.600 zł, powiększona o stawkę 23% podatku VAT.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem.